

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2006 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W składzie:

Przewodniczący Sędzia SR (del.) Danuta Brejtkopf

Protokolant sekr. sąd. Anna Woroniecka

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2006 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania G. S. Mi „Z”

w L

przeciwko Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

uczestnik – Nr Spółka Energetyczna sp. z o.o. w B

uczestnik – Gmina L

o zawarcie umowy sprzedaży ciepła

na skutek odwołania od decyzji z dnia 4.08.2004 r. Prezesa URE

Oddala odwołanie

SSR Danuta Brejtkopf

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 4.08.2004r. (Nr OKA – 2110-5(17)/2004/KR/AS) pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmówił zmiany decyzji ostatecznej z dn. 15.04.2004r. (Nr OKA-511-32(14)/2003/969/KR/AS).

Decyzją z dnia 15.04.2004r. Prezes Urzędu stwierdził w pkt 1, że na przedsiębiorstwie energetycznym N. Spółce Energetycznej sp. z o.o. w B. nie ciąży obowiązek zawarcia umowy sprzedaży ciepła i świadcze-

nia usług przesyłowych do obiektów Gmina Siedliszów i M. Siedliszów zlokalizowanym na osiedlu P. w L. Pozwany ustalił, że żadna ze stron sporu nie posiada tytułu prawnego do eksploatacji grupowego węzła cieplnego oraz zewnętrznej instalacji odbiorczej na osiedlu P. w L. niezbędnych do dostarczania ciepła do obiektów Spółdzielni.

Decyzja stała się ostateczna.

W dniu 22.07.2004 r. do Prezesa URE wpłynął wniosek Gmina Siedliszów i M. Siedliszów „Z. ” w L. o zmianę ostatecznej decyzji Prezesa URE z 15.04.2004 r. w trybie art. 155 kpa.

W dniu 4.08.2004 r. Prezes URE wydał decyzję o odmowie zmiany decyzji z dnia 15.04.2005 r.

W uzasadnieniu decyzji pozwany stwierdził, iż od dnia 15.04.2004 r. do dnia złożenia wniosku Spółdzielni nie nastąpiła zmiana stanu faktycznego i prawnego pozwalająca na zmianę decyzji ostatecznej.

Właścicielem grupowego węzła cieplnego oraz zewnętrznej instalacji odbiorczej na osiedlu P. w L. jest nadal Gmina L., zaś powód i przedsiębiorstwo energetyczne nie posiadają tytułu prawnego do ich eksploataowania. Prezes URE uznał, iż nie zachodzą przesłanki z art. 154 § 1 kpa umożliwiające mu zmianę decyzji ostatecznej, bowiem nie leży w interesie społecznym naruszenie bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa przez organ administracji publicznej tj. art. 7 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy – prawo energetyczne.

Prezes URE stwierdził także, iż za zmianą decyzji nie przemawia słuszny interes strony. W ocenie Prezesa URE słuszny interes strony wynikałby z faktu, gdyby powód posiadał tytuł prawny do urządzeń ciepłowniczych i mimo to przedsiębiorstwo energetyczne odmawiałoby zawarcia umowy sprzedaży ciepła.

Prezes URE stwierdził ponadto, iż zastosowanie art. 154 § 1 kpa ma charakter nadzwyczajny, gdyż narusza porządek prawny wynikający z prawomocnej decyzji, zmiana zaskarżonej decyzji naruszyłaby interes prawny innych osób –

Gminy L. będącej właścicielem urządzeń ciepłowniczych na osiedlu P
L

Od decyzji Prezesa URE z dn. 4.08.2004r. odwołanie złożyła G. S
. M. „Z. w L. , wnosząc o jej zmianę
i ”orzeczenie o uchyleniu lub zmianie decyzji ostatecznej z 15.04.2004r.” lub
uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia
organowi I instancji.

Powód stwierdził, iż decyzja z dnia 15.04.2004r. nie została przez spółdzielnię
zaskarżona z uwagi na deklarację przedsiębiorstwa energetycznego i Gminy
L. o polubownym załatwieniu sprawy pomiędzy przedsiębiorstwem ener-
getycznym, a Gminą L. Z uwagi na to, iż do deklarowanego porozumie-
nia nie doszło, w dniu 21.07.2004r. spółdzielnia złożyła wniosek o zmianę
decyzji ostatecznej. Powód stwierdził, iż Prezes URE błędnie stwierdził, że w
sprawie nie występują przesłanki naruszenia interesu społecznego lub słusznego
interesu strony.

Decyzja ostateczna doprowadziła do zagrożenia dostawy ciepła do budynków
spółdzielni, do których ma ona tytuł prawny. Powód stwierdził, iż pozwany przy
rozpatrzeniu sprawy dopuścił się błędu prawa materialnego przez niewłaściwe
zastosowanie art. 7 ust. 2 prawa energetycznego, przyjmując, iż dostawa ciepła
dokonuje się do wymiennikowni, która jest częścią sieci energetycznej.

Rozpoznając spór Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił
i zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżoną decyzję uznać należy
za trafną.

Zgodnie z art. 154 § 1 kpa decyzja ostateczna, na mocy której żadna ze stron nie
nabyła prawa, może być w każdym czasie uchylona lub zmieniona przez organ
administracji publicznej, który ją wydał lub przez organ wyższego stopnia, jeżeli
przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

Za wzruszeniem decyzji muszą zatem przemawiać względy interesu społecznego lub słusznego interesu strony, przesłanki niezależne od prawnej poprawności decyzji ostatecznej.

W sprawie bezsporne jest, iż ani przedsiębiorstwo energetyczne, ani spółdzielnia mieszkaniowa nie są właścicielami grupowego węzła cieplnego (wymiennikowni) i zewnętrznej instalacji odbiorczej na osiedlu P w L

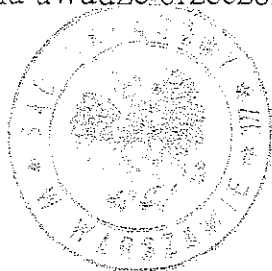
, za pomocą której dostarczane jest ciepło do budynków spółdzielni.

W interesie społecznym, którego nie należy utożsamiać z interesem grupowym (członków spółdzielni) nie leży wydanie decyzji sprzecznej z ustawą – prawo energetyczne i zobowiązanie przedsiębiorstwa energetycznego do zawarcia umowy sprzedaży ciepła i umowy przesyłowej do obiektów (węzeł cieplny, zewnętrzna instalacja odbiorcza na osiedlu P L), do których odbiorca nie ma tytułu prawnego (art. 7 ust. 2 ustawy – prawo energetyczne).

Słuszny interes strony zachodziłby wtedy gdyby spółdzielnia miała tytuł prawny do grupowego węzła cieplnego i zewnętrznej instalacji odbiorczej, zaś przedsiębiorstwo energetyczne, mimo spełnienia przez odbiorcę ustawowych warunków, odmówiło zawarcia stosownej umowy.

Zdaniem Sądu, nie leży w interesie społecznym oraz brak jest podstaw do przyjęcia by słuszny interes strony uzasadniał nałożenie na osobę trzecią (Gminę I w sprawie nin.) obowiązku zawarcia umowy o dostawę i przesył ciepła, w drodze decyzji administracyjnej.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji (art.479⁵³ § 1 kpc).

SSR Danuta Brejtkopf

Za zgodność

Sekretarz